

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola Gregorii Papae X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

uniuersa sunt excepti: & in solenni Missa, quam pontifex celebravit, symbolum est cum additione illa (Filioque) ter Græce decantatum. In quarta vero sessione, lectis imperatoris & Græcorum episcoporum literis, ^a in quibus catholicam fidem profitebantur, & Romanæ ecclesiæ primatum agnoscebant, eorum legati summo pontifici obedientiam exhibuerunt, & magna cum pontificis ac totius Concilii lætitia publice eandem professi sunt fidem. Addunt Græci scriptores Georgius Pachymeres, ^b & Nicephorus Gregoras, ^c Græcos ad communionem Romanæ ecclesiæ admissos fuisse cum tribus conditionibus. Prima fuit, ut a Græcis summi Romani pontificis in sacris Missarum mysteriis mentio fieret. Secunda, ut Græcis omnibus liceret ad sedem apostolicam appellare. Tertia, ut summo Romano pontifici principatus in omnibus deferatur. Accesserunt etiam Tartarorum oratores ad Concilium pro pace cum Christianis ineunda, ex quibus unus Christianam fidem amplexus a Petro episcopo Ostiensi baptizatus est. Interim sanctus Bonaventura summo cum pontificis ac patrum omnium dolore ab humana ad cælestem vitam profectus est. Demum cohortatus est Gregorius episcopos uniuersos ad sancte pieque viuendum, & ad gregibus sibi commissis inuigilandum: cum ex malorum pastorum moribus reliqui omnes Christiani, a maiorum disciplina degenerantes, in grauiora vitia prolabi soliti sint. In hoc Concilio decreuit pontifex, Græcis etiam ipsis consentientibus, Spiritum sanctum, ut a Patre, ita a Filio tamquam ab vno principio æternaliter procedere. Complures præterea edidit constitutiones, quarum præcipua illa fuit, in qua modus & locus summi Romani pontificis eligendi statuitur: eas omnes Guilielmus Durantes commentariis illustrauit, ac deinde Bonifacius octauus summus pontifex in suam Canonum collectionem retulit.

EPISTOLA
GREGORII PAPÆ X.

Gregorius episcopus, &c. venerabilibus fratribus patriarchæ Hierosolymitano, & episcopis, ac dilectis filiis, abbatibus, prioribus, decanis, archidiaconis, præpositis, & aliis ecclesiarum prælatis per Hierosolymitanam prouinciam constitutis, salutem & apostolicam benedictionem.

Saluator noster, in cuius ditione cuncta sunt posita, Sciuitatem Ierusalem videns & præuidens ruituram, fle-

uiffc

^a Mathæus
Vvestmona-
steriensis v-
bi supra.

^b Lib. 5. hist.

^c Lib. 5. hist.
in princi-
pio.

ANNO
CHRISTI
1174

uisse describitur super eam. Et nos itaque qui ciuitatis ve-
ri Dauid, religionis videlicet Christianæ, circa cuius re-
gimen non insufficientia nostræ debilitatis, sicut nec de-
bemus, innitimur, sed de sola superabundantia virtutis
diuinæ speramus, non solum scissuras, iuxta prophetæ
vaticinium, multiplicatas aperte videmus, sed & ruinæ
magnæ periculum in subtractione populi Græcorum, qui
a sedis apostolicæ deuotione ac obedientia se subtraxit,
in occupatione maxima & vastatione valida terræ san-
ctæ, in subuersione morum, quæ vniuersaliter in clero
grauiter obrepisse videtur & populo, iam non tam cer-
nimus quam palpamus, num possumus non lugere? num
comprimere lacrymas? continere suspiria? vel cohibere
singultus? Profecto cum tanta subsit plangendi ratio,
plantum declinare non possumus. Sed necesse est iam
foras exeat, ab olim, dum etiam nos minor status habe-
ret, tanto altius radicans introrsum, tantoque diurnitate
factus acerbior, quanto facultate vetante diutius
non est efficaciter exire permixsus. Exeat igitur, exeat ad
fratres & filios, vt scientes incommodum: ipsumque pru-
dentius æstimantes, cooperationis remedio efficacius pro
viribus releuent, & plantum piæ compassionis officio
dulcius consolentur. Quis ergo dabit capiti nostro a-
quam, aut oculis nostris fontem lacrymarum, vt sic po-
puli nostræ humilitati commissi spiritualiter & tempora-
liter interfectos diebus & noctibus lugeamus, quod cul-
parum sordes, quibus iram meruisse creditur, diluamus?
Lugendum siquidem occurrit, quod per subtractionem
prædictam a sedis eiusdem vnitatis subtractos, & in deuio
positos, grandis culpæ mors afficit: quod sancta vniuersa-
lis corpus ecclesiæ membra, tam * nobili eadem grauis
admodum, & dispendiosa subtractio tanto tempore mu-
tilauit. Lugendum & iterum, ac amare dolendum, quod
sicut in partibus transmarinis non tantum audiuius,
sed & oculis nostris vidimus, & manus nostræ contrecta-
uerunt, (proh dolor) detestabilius solito blasphematur
in gentibus nomen Christi, cum iam non tam verbis,
quam rebus ipsis, & factis, Christianis insultetur ab infi-
delibus, & dicatur, Vbi est Deus eorum? Dum funiculus
hereditatis Domini eadem terra sancta per nefandissi-

mos Saracenos sic audacter inuaditur, sic secura occupatur audacia, sic vastatur intrepide, sic in eisdem partibus Christianus populus immaniter trucidatur; quasi non sit illius adiutor, nec sit qui misereri possit ipsorum. Lugendum & amplius, pariter & horrendum, quod cum ille paterfamilias diligens, qui horis diei variis operarios suam misit in vineam, ille summus agricola fator bonorum omnium & plantator, agrum mundi huius diligenter excolens, in eo seminauerit semen bonum, inimicus homo tanta inuenitur in ipso superfeminasse vitiorum zizania, & errorum, vt ea deflere magis liceat quam narrare. Idemque ager quotidie potius arefcere videatur ad ignem, quam albescere inueniatur ad messem. Hæc dum ministerio considerationis debitæ mentis nostræ præsentantur obtutibus, ignis in nostris meditationibus exardescit, & ad tanta discrimina releuanda suspirat affectus, zelus accenditur, & spiritus anxiatur. Ad quod cum nos sufficere non posse sciamus, leuamus oculos nostros ad montem, montem quidem Dei, montem vberem, montem pinguem, vnde opportunum nobis prouenire auxilium & humiliter petimus, & deuote speramus. Et quia salubre in his adhiberi remedium interest generaliter omnium, nos cum fratribus nostris aliisque viris prudentibus, exacto & frequenti tractatu præhabito, prout tantæ necessitatis instantia exigebat, de ipsorum consilio generale Concilium, sicut imitatione digna sanctorum patrum consuetudo laudabilis longæque observationis exemplum nos instruit, opportuno tempore decreuimus congregandum: vt in eo, tam circa præmissa, quam circa cetera quæ salutem respiciunt animarum, illa Deo auspice communi consilio inueniatur prouisio, & eiusdem approbatione Concilii roboretur: per cuius salutiferam executionem virtus Altissimi, eliminatis erroribus, roborata fide, reductis errantibus, redintegrata eiusdem fidei vnitatem, sedatis discordiis, pace firmata, extirpatis vitiis, virtutibusque plantatis, correctis excessibus, moribus reformatis, repressis oppressionibus, libertate solidis munimentis instructa, recuperatis deperditis, & eiusdem terræ sanctæ statu prospere reparato, huiusmodi scissuras vniat, ruinas

ANNO
 CHRISTI
 1174

impleat, occupata restituat, vastata restauret, restituta & restaurata conseruet, nobisque viam aperiat idem ipse qui nouit, & facultatem tribuat ipse qui potest, vt vitiorum errorumque zizaniis ad comburendum fasciculos alligatis, ad triticum in eius horreum congregandum, sic in præmissis iuxta intensum animi nostri desiderium sibi ministrare possimus vtiliter, quod idem verus eiusdem vniuersalis sponsus ecclesiæ ipsam dilectam suam, expeditam rugis, purgatam maculis, munitam virtutum monilibus, ac ornatam, vnam semper habeat, & formosam, ad sui nominis laudem & gloriam, ad animarum profectum, robur fidei, pacem & exaltationem populi Christiani. Quia vero profectio tanti propositi tempore indiget, vt deductum maturius ac felicius, auctore Domino, effectum debitum sortiatur, biennium numerandum ab initio instantis Maii ad id duximus deputandum: deputaturi præterea interim aliquos viros tanto ministerio competentes ad prædicandum in terræ præfatæ suffragium saluiferum verbum crucis: per quod corda principum, prælatorum, ceterorumque fidelium, inducantur ad subsidium eidem terræ, prout ipsius exposcit extrema necessitas, impendendum. Quocirca vniuersitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus, quatenus omni negligentia relegata, cunctis, prout talis & tanti negotii qualitas exigit, dispositis & paratis, sic medio tempore vos accingatis ad iter, quod Kalendis Maii anni ab incarnatione Domini millesimi ducentissimi septuagesimi quarti, quas vobis & aliis pro termino assignamus, in loco, quem, licet ad præsens subiteamus ex causa, competenti tamen tempore vobis curabimus intimare, nostro vos conspectui præsentetis, ad subuentionem necessariam terræ prædictæ, solers & operosum interim studium impensuri, prosequendo fauorabiliter, & fideliter adiuuando illos quos ad huiusmodi prosequendum negotium duxerimus deputandos. Volumus autem, quod in vestra prouincia ex vobis fratres episcopi, vnus vel duo remaneant ad ea quæ officium episcopale requirunt inibi exercenda, & tam ille, vel illi, quos propterea contigerit remanere, quam alii quos ad idem venire Concilium præpeditio forsan canonica prohibebit, capitula insuper ec-

clesiarum omnium eiusdem prouincæ tam cathedralium, quam etiam aliarum, quibus per vos, fratres patriarcha & præfati episcopi, ex parte nostra volumus id mandari, cum in eodem Concilio tractanda sint aliqua quæ pertinebunt ad ipsos, ad idem Concilium viros idoneos pro se mittant: non obstantibus quibuscumque priuilegiis, seu indulgentiis, quibuscumque personis, ordini, vel dignitati, seu collegio, sub quacumque verborum forma vel expressione a prædicta sede concessis, per quæ possit effectus huiusmodi mandati nostri quomodolibet impediri, aut eidem in aliquo derogari: circa personarum, & euectionum numerum, moderamine, quod alias statuit Lateranense Concilium, taliter obseruato, vt nemini liceat illud excedere, sed omnibus prout libet arctare. Nullus pomposus aut inanis gloriæ quæsitör, sed quilibet sic veræ humilitatis cultor appareat, quod & ecclesiæ sibi commissæ nequaquam onerosus existat. Interim quoque per vos & alios prudentes viros Deum timentes, & habentes præ oculis omnia quæ correctionis & reformationis limam exposcunt, inquirentes subtiliter, & conscribentes fideliter, eadem ad ipsius Concilii notitiam deferatis. Et nos nihilo minus variis modis & viis solers studium & efficacem operam dare proponimus: vt omnia talia in examen eiusdem deducta Concilii correctionem, & directionem recipiant opportunam. Nullus igitur inobedienciæ notam, & canonicæ vltionis acrimoniam, vitare desiderans, fallacium excusationum velamento se muniat, vel ex impedimentis itinerum, quæ, Domino praua in directa & in vias planas sua omnipotentia conuertente, aspera cessauerunt, friuolæ allegationis munimenta confingat, vt a tam sancti prosecutione operis se subducat: sed occurrant singuli voluntarii ad id quod & diuinæ congruit voluntati, & salutem animarum, ac vtilitatem respicit singulorum.

Datum Laterani Kalendis Aprilis, pontificatus nostri anno primo.